

Sygn. akt IV P 150/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska - Rozmus
Ławnicy:	Helena Stefanów, Eugenia Zajac
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2015 r. w Olsztynie

na rozprawie sprawy z powództwa S. O. (1)

przeciwko Komendzie (...)w O.

o przywrócenie do pracy

I oddała powództwo,

II zasądza od powoda S. O. (1) na rzecz pozwanego Komendy (...) w O. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

sygn. akt IV P 150/14

UZASADNIENIE

Powód S. O. (1) w pozwie skierowanym przeciwko Komendzie (...) w O. wniósł o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę dokonanego w dniu 10.03.2014r. , a w wypadku rozwiązania umowy o pracę przed zakończeniem postępowania o przywrócenie do pracy na warunkach istniejących w dacie wypowiedzenia umowy o pracę.

W treści uzasadnienia wskazał, iż w dniu 26.02.2014r. słuchając audycji skorzystał z zagwarantowanej w art. 52 ust. 1 Konstytucji RP wolności wyrażenia swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji. Wyraził swój pogląd podając swoje nazwisko przy komentarzu wpisanym na stronie internetowej Radia (...) w ramach dyskusji prowadzonej w nocy 26.02.2014r. Wyraził swój pogląd i podzielił się wiedzą z obywatelami w dyskusji radiowej obejmującej temat opisany w art. 61 ust. 1 Konstytucji RP. Temat audycji dotyczył tematu wydatkowania w (...) środków publicznych. Powód nie udzielił w swoim wpisie żadnej informacji, o której nie mógłby informować obywateli polskich , jako pracownik (...). Powód 27.02.2014r., w kilka godzin po opublikowaniu swojego komentarza na stronie Radia (...), wysłał o godz. 08:08 jego treść mailem wewnętrznym Policyjnym do Komendanta (...) (...) oraz Komendanta (...) (...) w O.. Około godz. 09:35 w dniu 27.03.2014r. w rozmowie ze swoim przełożonym dowiaduje się, iż zastępca Komendanta (...) (...) podinsp.A. K. (1) kazał telefonicznie temu Naczelnikowi odsunąć Powoda

„od roboty”. W dniu 28.03.2014r. do reprezentującej Powoda organizacji szczebla terenowego (...) (...)i wpływa wniosek Pozwanego w trybie art. 38 kp. W dniu 07.03.2014r. związek wyraził umotywowany sprzeciw wobec zamiaru zwolnienia Powoda. W dniu 10.03.2014r. powód otrzymał rozwiązanie umowy o pracę.

Powód wskazał, że:

- nie jest prawdą, że podał w swoim wpisie „informacje niezgodne z rzeczywistością odnośnie polityki kadrowej w (...) w O.” gdyż swój wpis oparł na faktach,

-odnośnie systemu naboru pracowników Powód podniósł, że w swoim komentarzu opisał fakty,

- odnośnie zarzutu „tendencyjne przekazanie informacji na temat wydatkowania środków publicznych i przekazanie ww informacji w takiej formie , spowodował Pan negatywny odbiór opinii publicznej a także kierownictwa służbowego wyższego stopnia”. Powód podniósł, że ten tryb i sposób oceny przez Policję i Policjanta nie jest przewidziany w żadnej ustawie normującej w Polsce prawa (...) i kierownictwa (...). Powód podniósł, że zastosowanie tego trybu ograniczania prawa wynikającego z art. 61 ust. 1 Konstytucji RP w jednym wypadku może spowodować potem, na zasadzie efektu domino, zanikanie w Polsce wolności słowa w zakresie dyskusji obywateli o sposobach wydatkowania przez Policję środków publicznych.

Powód wskazał, że wypowiedzenia ma jedynie na celu ukaranie powoda za skorzystanie z wolności wyrażania swoich poglądów , z których skorzystał uczciwie podając swoje imię i nazwisko przy komentarzu wpisanym w czasie wolnym pracownia. Podniósł , iż pozwany ma zamiar pozbyć się powoda z (...) zamiast wyjaśnić oraz usunąć zaistniałe nieprawidłowości w ramach (...).

W odpowiedzi na pozew- Komenda (...) (...) w O. wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazano, że powód był zatrudniony w ramach ustawy o służbie cywilnej, tym samym dopuszczalny był powyższy tryb wypowiedzenia umowy o pracę. Pozwany podniósł, iż podstawą wypowiedzenia umowy o pracę była utrata zaufania do powoda, który był Kierownikiem Sekcji , zastępując w czasie nieobecności Naczelnika Wydziału. Utrata zaufania spowodowana była wskutek zawartych w Internecie informacji w których pomawiał i podważał kwalifikacje przełożonych , bezpodstawnie zarzucał niecelowe i nieracjonalne wydatkowanie środków publicznych oraz prowadzenie bezprawnej polityki kadrowej w zakresie mianowania na stanowiska kierownicze. Wskazano na zasady zastosowania art. 8 k.p. . Pozwany podniósł także, że powód publikując wpisy z wyrażaniem ocen działania jednostki w której jest zatrudniony pominął drogę służbową, nie informując przełożonych. Podkreślono, że powód jednocześnie lekceważy przełożonych wpisując o nich komentarze oraz zamieszczając rysunek przedstawiający ich wizerunek w negatywnym świetle.

W dalszej części uzasadnienia przedstawiono stanowisko na temat okoliczności poruszonych przez powoda w przedmiotowym wpisie.

Pozwany odnośnie wniosku o przywrócenie do pracy wskazał, iż opisane okoliczności spowodowały utratę- niezbędną z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania jednostki- zaufania do powoda i uniemożliwiają dalszą współpracę z pracownikiem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód był zatrudniony w (...) od 21.11.2000r. W dniu 21.12.2004r. zawarł umowę o pracę na czas nieokreślony. Od dnia 24.08.2007r. wykonywał swoje obowiązki na stanowisku Kierownika Sekcji (...) (...) - (...) w służbie : logistyka w wydziale (...) i Inwestycji podlegając bezpośrednio Naczelnikowi Wydziału. W razie nieobecności Naczelnika zastępuje Naczelnika Wydziału. Do podstawowych zadań powoda należała m.in. realizacja zadań wynikających z ustawy o (...) i wydanych na jej podstawie przepisów wykonawczych, terminowa , planowa , dokładna , staranna realizacja zadań

i poleceń stałych wynikających ze specyfiki stanowiska i doraźnych określonych przez przełożonego, przestrzeganie zasad etyki zawodowej , budowanie i kształtowanie pozytywnego wizerunku (...).

(dowód: umowy o pracę k. 9, 10, przeniesienie k. 11, karta opisu stanowiska- akta osobowe –rozdział III- k. 66-66v)

W dniu 26.02.2014r. powód opublikował wpis na stronie internetowej Radia (...) stanowiący jego komentarz do tematu rozmowy , która odbyła się na antenie z J. D., a dotyczącej sytuacji ekonomicznej w (...). W dniu 27.02.2014r. w godzinach porannych powód przesłał treść opublikowanego wpisu do Komendanta (...) (...) w O. i Komendanta (...) (...).

(bezsporne, potwierdzone- wydruki ze strony internetowej Radia (...) k. 13-15, wydruk k. 16-18, wydruk e-mail k. 19)

W dniu 10.03.2014r. pracodawca wręczył S. O. (1) wypowiedzenie umowy o pracę. Jako przyczynę wskazano utratę zaufania i naruszenie podstawowego obowiązku członka korpusu służby cywilnej jakim jest godne zachowanie się w służbie i poza nią. W dniu 26.02.2014r. na łamach strony internetowej Radia (...) umieścił powód wpis w komentarzach pod artykułem „ Policjanci płacą za ambicje przełożonych? Goście Radia (...) o kontroli Sanepidu w komisariatach.” W ocenie pracodawcy utrata zaufania związana jest z tym, iż będąc członkiem korpusu służby cywilnej, osobą zatrudnioną na stanowisku Kierownika Sekcji, pełniąc zastępstwo na czas nieobecności Naczelnika Wydziału (...) Komendy (...) w O., poprzez niezgodne z rzeczywistością informacje odnośnie polityki kadrowej Komendy (...) w O., systemu naboru pracowników, a także poprzez tendencyjne przekazanie informacji na temat wydatkowania środków publicznych i przekazanie ww informacji w takiej formie spowodował negatywny odbiór opinii publicznej i kierownictwa służbowego wyższego stopnia.

(dowód: akta osobowe –rozdział III- wypowiedzenie- k.115)

Rozkazem nr (...). Komendant (...) (...) w O. utworzył stanowisko w korpusie służby cywilnej zastępcy Komendanta (...) (...) w O. do spraw służby wspomagającej działalność (...). Na powyższe stanowisko został przeprowadzony nabór w formie konkursu. W konkursie uczestniczyło czterech kandydatów w tym K. M. i powód- S. O. (1). Pięcioosobowa komisja po przeprowadzeniu konkursu wyłoniła kandydaturę, która uzyskała najwięcej punktów tj K.M..

Z dniem 01.04.2013r., rozkazem nr (...), dokonano reorganizacji Wydziału (...) i (...). Zmiany były dokonane m.in. w wyniku wniosków i uwag zgłaszanych przez Naczelnika tegoż Wydziału J. S.. Wyłączono wówczas część stanowisk z Zespołu (...) oraz zlikwidowano Zespół (...). Utworzono Sekcję (...). Stanowisko kierownika tej sekcji z dniem 01.05.2013r. objął K.M.. Następnie na mocy rozkazu nr (...). dokonano dalszych zmian organizacyjnych tworząc z dniem 01.07.2013r. Wydział (...) w (...) w O., na którego czele stanął K.M.. Powyższe zmiany były spowodowane faktem, iż Wydział (...) i (...) był bardzo liczny (około 100 osób) a obsada kierownicza składała się tylko z Naczelnika i 2 kierowników.

W wyniku przeanalizowania sytuacji organizacyjnej oraz ograniczonych kompetencji cywilnego zastępcy komendanta wobec funkcjonariuszy (...) Komendant (...) (...) zwrócił się do Komendanta(...) (...) o wyrażenie zgody na dokonanie zmian organizacyjnych poprzez wyłączenie stanowiska z-cy Komendanta (...) (...) ds. logistyki będącego w korpusie służby cywilnej i włączenie tego stanowiska do korpusu generałów, oficerów starszych i młodszych (...) (pismo z dnia 17.04.2013r.). Komendant (...) wyraził na powyższe zgodę (pismo z dnia 22.04.2013r.) i swoim rozkazem przeniósł na to stanowisku A. K. (rozkaz personalny nr (...) z 22.07.2013r.).

(dowód: zeznania J. S. k. 211- 214, zeznania K.M. k. 177-178, przesłuchanie J. G. k. 217v-220, załącznik do akt w brązowej kopercie - dokumentacja konkursowa, dokumentacja dotycząca kandydatów – k. 40-153, załącznik do akt w brązowej kopercie- dokumentacja dotycząca reorganizacji Wydziału (...) i (...) k. 11- 39)

Pod koniec 2013r. do (...) w O. trafiła pula pieniędzy z budżetu zwrócona do budżetu przez jednostki, które nie wykorzystały przyznanych im pieniędzy. Kwoty te należało spożytkować do końca 2013r.. W wyniku sugestii i wniosku zastępcy komendanta A. K. doszło do zakupu sprzętu RTV (7 telewizorów i 1 odtwarzacz DVD) i AGD (3 ekspresy

do kawy). W lutym 2014r. zakupiono także komplet filiżanek i łyżeczek. Sprzęt RTV został zakupiony do kwatery służbowej (...) w O. (zajmowanej obecnie przez A. K.) oraz do gabinetów Komendantów (...) (...) w O. a także do jednostek w E.. Dodatkowo otrzymane pieniądze zostały przeznaczone m.in. na zakup sprzętu kwaterunkowego- 4 myjek ciśnieniowych, 2 odkurzaczy do czyszczenia sprzętu elektronicznego, 6 wózków gospodarczych z mopem, 17 odkurzaczy, 5 kosiarek spalinowych, odśnieżarki. Ponad to z pieniędzy tych zakupiono papier do ksero, papier toaletowy, dokonano zaległych płatności . Łącznie wydatkowana wówczas kwota wyniosła (...) (k. 190, por.pismo pozwanego k. 187-189)

Pieniądze przyznawane (...) są podzielone wg zaszeregowania na 3 kategorie wydatków: materiały, sprzęt i usługi oraz inwestycje. Pieniądze z danego paragrafu mogą być wydatkowane tylko na daną kategorię. Pieniądzy z kategorii „ sprzęt i usługi” nie można przeznaczyć na zakupy z innej kategorii.

(dowód: zeznania A. K. k. 174-177, J. S. k. 211- 214, zestawienie k. 190, faktury k. 191-196v, zestawienie stanów magazynowych k. 208)

W wyniku przekazania przez powoda treści wpisu z dnia 26.02.2014r. Komendantowi (...) (...) zostało wszczęte postępowanie wyjaśniające. W jego wyniku stwierdzono, iż „analiza zgromadzonych w tej sprawie materiałów nie wykazała naruszenia przepisów prawa. Jednakże zwrócono uwagę, że nie były to priorytetowe i najpilniejsze wydatki w garnizonie” (pismo z dnia 11.04.2014r. z Komendy (...) (...)).

(dowód: pismo z dnia 1.04.2014r. k. 90)

Po poinformowaniu Komendanta (...) (...) w O. i Komendanta (...) (...) o treści wpisu powód założył blog, na którym dokonuje wpisów , w tym odnoszących się do sytuacji w (...) i osób pełniących w niej służbę.

(bezsporne)

A. K. (1) wstąpił do służby w (...) w 1996r. i pracował w (...) w Ł. w Wydziale (...) Następnie został wyznaczony do pełnienia obowiązków naczelnika Wydziału (...) w tej K.. Po przeniesieniu do KPP w Z. objął tam stanowisko głównego księgowego. W 2002r. został przeniesiony do KGP do Wydziału(...) na stanowisko eksperta. W 2006-2007 trafił do Biura (...) KGP gdzie objął stanowisko zastępcy dyrektora tegoż biura. W sierpniu 2013r. przeniesiono go w urzędzie do dalszego pełnienia służby na stanowisku zastępcy Komendanta (...) (...) w O.. Do przeniesienia doszło na mocy rozkazu nr (...) Komendant (...) (...) z 22.07.2013r.. W takich sytuacjach nie przeprowadza się konkursu.

A. K. posiada tytuł licencjacki z finansów i bankowości, tytuł magistra rachunkowości. Ukończył studia podyplomowe w zakresie audytu i kurs samodzielnych głównych księgowych organizowany przez Stowarzyszenie Głównych Księgowych w Polsce.

(dowód: zeznania A. K. k. 174-177, brązowa koperta załącznik do akta sprawy- wnioszek k. 15, pismo k. 16, rozkazy k. 17- 21)

K. M. jest inżynierem budownictwa. Pracował jako kierownik referatu (...) i G w B., w firmach wykonawczych i projektowych. W 2001r. tworzył komórkę ds. zamówień publicznych w (...) w O., a następnie został dyrektorem ds. administracyjno- technicznych w (...) (...) (...)w O. gdzie nadzorował budowę nowej siedziby (...) W wyniku konkursu na stanowisko zastępcy Komendanta (...) (...) w O. został zastępcą komendanta ds. logistyki- służby wspomagającej.

(dowód: zeznania K.M. k. 177-178)

Z uwagi na charakter zamieszczanych na blogu wpisów, zastępcą Komendanta (...) (...) A. K., którego dotyczyła także treść publikacji z dnia 26.02.2014r. na stronie internetowej Radia (...), wniósł prywatny akt oskarżenia przeciwko powodowi.

(dowód: zeznania A. K. k.174-177)

Komendant Wojewódzki (...) w O. J. G., zastępca Komendanta (...) (...) w O. A. K. i Naczelnik Wydziału (...) J. S. nie widzą możliwości dalszej współpracy z powodem. Powyższe podyktowane jest m.in. postępowaniem powoda poprzez brak działań mających na celu wyjaśnienie ewentualnych zauważonych przez powoda problemów w drodze wewnętrznej kontroli, a także z uwagi na treści i ich formę zamieszczone w publikacji z dnia 26.02.2014r. i na blogu prowadzonym przez powoda.

(dowód: zeznania J. S. k.211-214, A. K. k.174-177, przesłuchanie J. G. k. 217v-220)

Po opublikowaniu przedmiotowego wpisu telefonowano w tej sprawie do Komendanta (...) (...) z Urzędu (...) Urzędu (...), Komendy (...) (...). Temat był poruszany także podczas narad w Komendzie (...) (...) z innymi komendant (...). Sprawą interesowała się także prasa.

(dowód: przesłuchanie J. G. k. 217v-220)

W dniu 14.03.2014r. S. O. złożył zawiadomienie do Prokuratury Generalnej w W. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa:

1. korupcji/płatnej protekcji podczas przyjmowania do pracy i powoływania na stanowisko zastępcy Komendanta (...) (...) w O. nadzorującego służbę wspomagającą K.M. i A. K., przez piastuna organu Komendanta (...) (...) w O.,
2. defraudacji środków budżetowych przy zakupach realizowanych na polecenie A. K. w końcówce 2013 i na początku 2014r.,
3. wykorzystywania zajmowanego stanowiska przez zastępcę Komendanta (...) (...) w O. nadzorującego służbę wspomagającą A. K. do zastraszenia i zwalniania podwładnych.

Postanowieniem z dnia 01.07.2014r. Prokuratura (...) O. P. wszczęła śledztwo w powyższej sprawie . Postanowieniem z dnia 31.12.2014r. umorzono śledztwo.

(dowód: brązowa koperta załącznik do akta sprawy- zawiadomienie k.1-4, postanowienie o wszczęciu k. 5-6, postanowienie o umorzeniu k. 161-176)

W Polsce jest 16 komend wojewódzkich (...) i 1 stołeczna. Tylko w jednej- (...) (...)P zastępcą Komendanta ds. (...) był pracownik cywilny (K.M.), a następnie został na to stanowisko przeniesiony funkcjonariusz (...) (A. K.).

(bezsporne, potwierdzone – zeznania A. K. k. 174-177, K.M. k. 177-178)

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń w sprawie Sąd oparł się na całości zgromadzonego materiału dowodowego, na który składały się zarówno dowód z przesłuchania stron, zeznań świadków, a także szeregu dokumentów , z których wynikają okoliczności poruszone we wpisie powoda dokonany w dniu 26.02.2014r. na stronie internetowej Radia (...). W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy jest obszerny, a jednocześnie szczegółowy i wewnętrznie spójny. Dołączone do akt dokumenty jednoznacznie wskazują na procedury i fakty związane ze zmianami organizacyjnymi w (...) w O., konkursem na stanowisko zastępcy Komendanta (...) (...), przeniesieniem służbowym A. K. do (...) w O. , a także na zakres i wysokość wydatków poczynionych na przełomie 2013 i 2014r. w (...) w O..

Zgodnie z art. 45 k.p. w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu (art. 45 par. 1 kp). Sąd pracy może nie uwzględnić żądania

pracownika uznania wypowiedzenia za bezskuteczne lub przywrócenia do pracy, jeżeli ustali, że uwzględnienie takiego żądania jest niemożliwe lub niecelowe; w takim przypadku sąd pracy orzeka o odszkodowaniu (§ 2). Przepisu § 2 nie stosuje się do pracowników, o których mowa w art. 39 i 177, oraz w przepisach szczególnych dotyczących ochrony pracowników przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem umowy o pracę, chyba że uwzględnienie żądania pracownika przywrócenia do pracy jest niemożliwe z przyczyn określonych w art. 41¹; w takim przypadku sąd pracy orzeka o odszkodowaniu (§ 3).

Wypowiedzenie umowy o pracę - stanowi normalny sposób rozwiązania umowy o pracę, nie wymaga więc stwierdzenia winy pracownika, lecz jedynie musi być uzasadnione (por. wyrok SN z dnia 4.04.1979 r., I PRN 32/79, niepubl.). Fakt, iż wypowiedzenie jest zwykłym sposobem rozwiązania

bezterminowego stosunku pracy potwierdzono także w szeregu orzeczeń. I

tak w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 1997 r. I PKN 419/97

wskazano, iż „Przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę musi być konkretna i rzeczywista. Nie musi jednak mieć szczególnej wagi czy nadzwyczajnej doniosłości skoro wypowiedzenie jest zwykłym sposobem rozwiązania bezterminowego stosunku pracy.”

Jednocześnie zgodnie z ugruntowanym już orzecznictwem „przy ocenie, czy wypowiedzenie umowy o pracę było uzasadnione (art. 45 k.p.) w stosunku do pracownika na stanowisku kierowniczym, należy stosować surowsze kryteria oceny jego pracy niż w odniesieniu do pracownika na stanowisku szeregowym.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 1984 r. I PRN 138/84)

Przechodząc do szczegółowej analizy sprawy, w pierwszej kolejności należy podkreślić, iż pozwany rozwiązał z powodem stosunek pracy wypowiadając umowę o pracę. Jak wynika z przytoczonego orzecznictwa wypowiedzenie jest zwykłym sposobem rozwiązania umowy o pracę. Należy podkreślić, że w tym wypadku został zastosowany podstawowy sposób zakończenia stosunku pracy. We wręczony powodowi wypowiedzeniu powołano się na utratę zaufania i naruszenie podstawowego obowiązku członka korpusu służby cywilnej jakim jest godne zachowanie się w służbie i poza nią.

Należy w tym miejscu wskazać, iż w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12.01.2005r. (I PK 145/04) stwierdzono, że „ Nie budzi wątpliwości, iż pozostawanie w stosunku pracy rodzi po stronie pracownika określone w art. 100 par. 2 k.p. obowiązki, do których między innymi należy dbanie o dobro zakładu pracy (pkt.4) oraz przestrzeganie zasad współżycia społecznego (pkt. 6)”.

Odnosnie kwestii utraty zaufania Sąd Najwyższy wypowiadał się wielokrotnie. I tak w wyroku z dnia 25.11.1997r. I PKN 385/97 wskazano „ Utrata zaufania do pracownika może stanowić przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę, jeżeli znajduje oparcie w przesłankach natury obiektywnej oraz racjonalnej i nie jest wynikiem arbitralnych ocen lub subiektywnych uprzedzeń”. Również w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14.10.2004r. I PK 697/03 stwierdzono „ Utrata zaufania uzasadnia wypowiedzenie umowy o pracę na czas nieokreślony, jeżeli pracownikowi można postawić zarzut nadużycia zaufania pracodawcy, choćby w sposób niestanowiący naruszenia obowiązków pracowniczych. Jednakże nadużycie zaufania musi wiązać się z takim zachowaniem pracownika, które może być obiektywnie ocenione jako naganne, także wtedy gdy jest niezawinione”. W orzeczeniu tym wskazano także, iż „ Powodem utraty do pracownika zaufania, koniecznego z uwagi na rodzaj wykonywanej przez niego pracy , która sprawia, że pracodawca nie może go nadal u siebie zatrudniać, może być zawinione naruszenie obowiązków pracowniczych istotnych z uwagi na określone właściwości umówionej pracy”. Również w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 31.03.2009r. (II PK 251/08) zawarto ważne stwierdzenie, iż utrata zaufania do pracownika może stanowić przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę, jeżeli znajduje oparcie w przesłankach natury obiektywnej i racjonalnej oraz nie jest wynikiem arbitralnych ocen lub subiektywnych uprzedzeń. Nie tyle istotna jest (więc) sama utrata zaufania pracodawcy do pracownika, co przyczyny, które ją spowodowały. Inaczej mówiąc, jeżeli przyczyny utraty zaufania do pracownika są prawdziwe, obiektywne i racjonalne, to mogą uzasadniać wypowiedzenie. Dodać wypada, iż w tym samym wyroku

Sąd Najwyższy podkreślił również, że utrata zaufania pracodawcy do pracownika zajmującego kierownicze stanowisko uzasadnia wypowiedzenie umowy o pracę nawet wtedy, gdy nie można pracownikowi przypisać winy w określonym zachowaniu, jednakże obiektywnie nosi ono cechy naruszenia obowiązków pracowniczych w zakresie dbałości o dobro lub mienie pracodawcy - art. 100 § 2 pkt 4 k.p. W wyroku z dnia 24 lipca 2006 r., I PK 299/05 (OSNP 2007, nr 15-16, poz. 214) Sąd Najwyższy kolejny raz wyjaśnił, że nie tyle istotna jest sama utrata zaufania pracodawcy do pracownika, co przyczyny, które ją spowodowały.

A przecież ocena zasadności wypowiedzenia umowy o pracę w ramach art. 45 k.p. powinna być dokonana z uwzględnieniem słuszych interesów pracodawcy oraz przymiotów pracownika związanych ze stosunkiem pracy (teza II uchwały pełnego składu Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 1985 r., III PZP 10/85, OSNCP 1985 nr 11, poz. 164).

Przechodząc w związku z tym do analizy wskazanych w wypowiedzeniu umowy o pracę przyczyn należy stwierdzić co następuje.

Powodowi zarzucono podanie niezgodne z rzeczywistością informacji odnośnie polityki kadrowej (...) w O., systemu naboru pracowników, a także tendencyjne przekazanie informacji na temat wydatkowania środków publicznych i przekazanie ww informacji w takiej formie. W tym miejscu trzeba podkreślić, że powód jako członek korpusu służby cywilnej obowiązany jest godnie zachowywać się w służbie oraz poza nią (art. 76 ust. 1 pkt. 7 ustawy z dnia 21.11.2008r. o służbie cywilnej). Był także kierownikiem jednostki, który w razie nieobecności Naczelnika wydziału zastępował go.

Sąd w zakresie okoliczności wskazanych przez powoda w publikacji z dnia 26.02.2014r. przeprowadził bardzo szczegółowe postępowanie. Warto podkreślić, iż świadkowie słuchani w sprawie nie mieli żadnych wątpliwości, której komendy dotyczył wpis i jakich osób, wskazując na okoliczności oczywiste zwłaszcza dla ludzi z danego środowiska zawodowego.

W zakresie informacji powoda o „ skierowaniu do pracy przez lokalne lobby samorządowo- partyjne” „cywila do logistyki” wpis odnosił się do zatrudnienia na stanowisku zastępcy komendant (...) (...) w O. ds. (...) K.M.. Nie mniej jednak , jak wynika zarówno z zeznań K.M., przesłuchania J. G. oraz dokumentacji konkursowej dotyczącej konkursu na powyższe stanowisko, zostało ono objęte w wyniku konkursu a nie arbitralnej decyzji. W konkursie tym startował także powód jednakże największą liczbę punktów zdobył K.M.. W aktach znajduje się zarówno test rozwiązywany przez kandydatów, jak i oceny indywidualne poszczególnych członków komisji, z których każdy dokonywał własnej, autonomicznej oceny kandydatów. Dlatego ten zarzut zawarty we wpisie dokonany przez powoda , w ocenie Sądu jest nieprawdziwy.

Podobne wnioski należy wysnuć co do dalszych rozważań zawartych w przedmiotowym wpisie. Powód stwierdzał „ W ub.roku fachowiec cywil musiał zrobić miejsce dla fachowca oficera z (...). No i jak pan myśli od czego zaczął urzędowanie nowy (...)”.

Również w tym zakresie jednoznacznie wypowiedział się Komendant (...) J. G., a także z dokumentów dołączonych do akt sprawy wynika, iż Komendant(...) po przeanalizowaniu funkcjonowania logistyki zarządzanej przez cywila, który miał ograniczone kompetencje wobec pracowników mundurowych wnioskował do Komendanta (...) (...) o dokonanie stosownych zmian organizacyjnych. Dopiero decyzja Komendanta (...) pozwoliła na przeprowadzenie reorganizacji. Również rozkazem Komendanta (...) przeniesiono na stanowisko zastępcy Komendanta (...) ds. (...) A. K..

Powód we wpisie zawarł także stwierdzenia „ A tu surprise! Komendant funduje sobie i swoim kolegom z kierownictwa po telewizorze 49 calowym i po ekspresie do kawy. Przyzna pan, że chłop ma gest...a co, niech koledzy poznają pana z W.! Dodatkowo poleca zakupić zestaw kina domowego i telewizor a jakże, też 49 calowy no i dbał by nie zapomniano o kabelku połączeniowym , i to wszystko poleca zamontować w ...swoim służbowym mieszkaniu!!!”.

Analiza zarówno zeznań A. K., J. S., przesłuchania J. G. a także dowodów potwierdzających ilość i kwoty wydatkowane na zakupy na koniec 2013r. pozwala na wywnioskowanie, iż w końcówce 2013r. (...) w O. otrzymało dużą pulę

dodatkowych pieniędzy. Zostały one spożytkowane na szereg zakupów m.in. uzupełnienie magazynów (nabyto papier toaletowy, papier do ksero), opłacenie zaległych należności, zakup sprzętu kwaterunkowego- 4 myjek ciśnieniowych, 2 odkurzaczy do czyszczenia sprzętu elektronicznego, 6 wózków gospodarczych z mopem, 17 odkurzaczy, 5 kosiarek spalinowych, odśnieżarki. Jednocześnie faktycznie dokonano zakupu, na polecenie A. K., 7 odbiorników telewizyjnych, 3 ekspresów do kawy i odtwarzacza DVD. Jednocześnie , co wynika z kontroli przeprowadzonej przez (...) „analiza zgromadzonych w tej sprawie materiałów nie wykazała naruszenia przepisów prawa. Jednakże zwrócono uwagę, że nie były to priorytetowe i najpilniejsze wydatki w garnizonie”

(pismo z dnia 11.04.2014r. z Komendy (...) (...) k. 90). Nie mniej jednak, co podkreślił Komendant (...), sprzęt ten został rozdysponowany do Komendantów(...) w O. oraz do jednostki w E.. Jeden telewizor i odtwarzacz DVD z funkcją radia został umieszczony w mieszkaniu służbowym (...), w którym wcześniej znajdował się starszy telewizor i nie było radia.

J. G. zwrócił uwagę także na fakt bardzo ubożego wyposażenia znajdującego się w garnizonie (...) w porównaniu z innymi garnizonami. Wskazał , iż zakup telewizora i umieszczenie go w gabinecie (...)umożliwia obecnie przeprowadzanie narad i odpraw w taki sposób, iż wszyscy uczestnicy jednocześnie mogą obserwować nagranie, które jest odtwarzane z telewizora, do którego podłączono komputer. Wcześniej zachodziła potrzeba przesuwania laptopa pomiędzy uczestnikami spotkania aby wszyscy mogli zapoznać się z prezentowaną treścią.

Okoliczności powyższe , pozwalają na stwierdzenie, iż pomimo, jak ujęto ten fakt w piśmie z (...) z dnia 11.04.2014r. , nie były to wydatki priorytetowe i najpilniejsze, jednak zostały one dokonane zgodnie z procedurami i przeznaczone są na potrzeby garnizonu. Jednocześnie, co istotne, w tym samym okresie wydatkowano pieniądze na szereg innych przedmiotów, które nie znajdowały się w posiadaniu (...) w O. i jednostek podległych. Łączna kwota wydatkowana wyniosła (...) (k. 190).

Powyższe pozwala stwierdzić, iż faktycznie informacje zawarte we wpisie na stronie internetowej Radia (...) miały charakter tendencyjny. Według Słownika Języka Polskiego (<http://sjp.pwn.pl/szukaj/tendencyjny.html>) tendencyjny oznacza «nieobiektywny, stronniczy». Taki też przymiot znajduje potwierdzenie dla opublikowanej wypowiedzi.

Pozwany pracodawca zarzucił powodowi w wypowiedzeniu niewłaściwość formy w jakiej przekazano informacje, co łącznie z tendencyjnym ich przekazaniem, spowodowało negatywny odbiór opinii publicznej i kierownictwa służbowego wyższego stopni.

W tym miejscu zachodzi potrzeba odniesienia się do podnoszonego przez powoda zarzutu ograniczania go w wolności wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji, powołując się na art. 54 ust. 1 i art. 61 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 8 k.p..

Art. 54 ust. 1 Konstytucji RP przewiduje, iż każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji. Natomiast art. 61 ust. 1 Konstytucji wskazuje „Obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.” „W dziedzinie wolności ważne miejsce zajmuje swoboda wyrażania poglądów, a także pozyskiwania i rozpowszechniania informacji. Uprawnienie to określane było kiedyś jako wolność słowa i druku, jednakże przyjęte w Konstytucji sformułowanie jest pojemniejsze i bardziej odpowiadające rozwojowi środków masowego przekazu. Konstytucja wolność tę pojmuje szeroko, wprowadzając także zakaz stosowania cenzury prewencyjnej, jak też koncesjonowania prasy.” (Wiesław Skrzydło Komentarz do art.54 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej 2013.03.01)

Jak wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 14 marca 2014 r. I ACa 1322/13 „Wolność słowa i swoboda wypowiedzania się obywateli na temat działań podejmowanych przez osoby pełniące funkcje publiczne, stanowi podstawowy element porządku prawnego, jest bowiem filarem demokratycznego państwa prawnego, znajduje

więc ochronę w art. 54 Konstytucji RP, jak również w art. 10 ust. 1 powołanej Konwencji, niemniej nie stanowi wartości o bezwzględnym charakterze i nie może zostać postawiona ponad wartościami o równie dużym znaczeniu. Na gruncie aktualnego stanu prawnego nie można w szczególności postawić tezy wykazującej większą wartość prawa dotyczącego wolności słowa w porównaniu do ochrony dóbr osobistych, wśród których dobre imię obywateli znajduje szczególnie istotne miejsce (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 października 1971 r., II CR 455/71). Zachodząca konieczność realizacji norm przewidujących ochronę tego dobra osobistego stanowi element ograniczający zakres chronionej prawem wolności słowa, wyznacza także granice swobody wypowiedzi, nawet w zakresie dotyczącym krytyki osób publicznych (...) .” Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 marca 2003 r., IV CKN 1901/00 wskazał: **"Zagwarantowane w Konstytucji RP i Konwencji o Ochronie Praw Człowiek i Podstawowych Wolności prawo do krytyki zachowania osób sprawujących funkcje publiczne czy urzędowe nie może być wykonywane w taki sposób, by naruszało dobre imię i cześć krytykowanego"**. W podobny sposób Sąd Najwyższy wypowiedział się w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 stycznia 2011 r., I CSK 228/10, w którym stwierdził, że "Niewątpliwie leży w interesie społecznym krytyka realizująca wolność wypowiedzi i formułowanie ocen, jednak **ochrona swobody wypowiedzi nie może posuwać się do insynuowania niewłaściwego postępowania (...), kiedy fakty nie dają ku temu podstaw**".

W tym kontekście należy rozważyć dokonane powodowi wypowiedzenie umowy o pracę w powiązaniu z wpisem z dnia 26.02.2014r. albowiem zarzut wypowiedzenia dotyczył nie tylko treści, ale również formy w jakiej dokonał tego powód. Z treści wpisu jednoznacznie wynika, iż znalazły się w nim określenia insynuujące, obraźliwe i lekceważące w stosunku do przełożonych powoda jak i całej instytucji (...). Po pierwsze trzeba jednoznacznie podkreślić, iż wolność słowa jest prawem, które przysługuje każdemu obywatelowi i co do zasady nie może być ograniczane. Nie mniej jednak wykonywanie swojego prawa musi mieścić się również w granicach obowiązujących przepisów, jak i zasad współżycia społecznego.

Zdaniem Sądu, w tym wypadku zabrakło ze strony powoda pewnej powściągliwości w użytym języku i zachowania granic dozwolonych przez prawo i normy społeczne.

Sąd stoi na stanowisku rozważnego i spokojnego ważenia i publicznego przekazywania swoich opinii zwłaszcza gdy dotyczy to uwag pracownika, na stanowisku kierowniczym wobec przełożonych i zatrudniającej go instytucji. Każdy prezentujący w sposób publiczny swoje stanowisko winien dysponować faktami potwierdzonymi i sprawdzonymi w sposób obiektywny i udokumentowany. Pozwala to w przyszłości skonfrontować i odnieść się do poruszanych kwestii w sposób rzeczowy adwersarzom dyskusji. Nie jest jednak, zdaniem Sądu, dopuszczalna sytuacja, w której jedynie wrażenia mają stanowić podstawę budowania opinii prezentowanej następnie na forum publicznym. Powód przekroczył granice swobody wypowiedzi poprzez użycie słów, które w sposób jednoznaczny mają wydźwięk ironiczny, złośliwy i insynuujący. **Warto podkreślić, że dobra osobiste mogą zostać naruszone nie tylko przez bezpośrednie podniesienie określonych zarzutów, ale też przez jednoznaczne sugestie na dany temat** (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2007 r., I CSK 165/07).

Powód jako pracownik określonej instytucji, a w tym wypadku dotyczy to podmiotu szczególnego tj (...), której autorytet wydaje się winien być budowany i utwierdzany w społeczeństwie, przekroczył dobry ton wypowiedzi. Fakty, o których napisał mogły zostać przez niego poruszone, jednakże sposób wypowiedzi pracownika na stanowisku kierowniczym winien cechować się pewną powściągliwością jeżeli chodzi o poziom oraz charakter ocen i komentarzy. Jak zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19.03.2014r. (I PK 187/13) „Pracownik ma prawo do konstruktywnej krytyki poczynąń pracodawcy oraz stosunków panujących w zakładzie pracy. Krytyka ta musi być jednak uzasadniona, wyrażana w odpowiedniej formie i z zachowaniem określonych granic”.

Należy także zwrócić uwagę na fakt możliwości naruszenia dobra osobistego podmiotu nie będącego osobą fizyczną. Dobre imię zaliczane jest w orzecznictwie do dóbr osobistych osób prawnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 r., III CSK 39/09, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2005 r., III CK 622/04, jak też wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 5 grudnia 2012 r. i wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 stycznia 2014 r., I ACa 841/13), za naruszenie tego dobra uznaje się natomiast ukazanie negatywnego obrazu osoby

prawnej w oczach osób trzecich (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 października 2006 r., I CSK 169/06), jak też skierowanie wobec takiej osoby zarzutów związanych z niewłaściwym jej postępowaniem, które mogą powodować osłabienie zaufania potrzebnego do dalszego prowadzenia jej działalności (tak Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 25 maja 2006 r., I ACa 1331/05).

Odnosząc się do zarzutu powoda, że dokonane wypowiedzenie jest nieuzasadnione i wyczerpuje znamiona art. 8 k.p. należy wskazać, że z przepisu tego może skorzystać jedynie osoba, która sama swoim postępowaniem nie dopuszcza się naruszenia powyższych zasad. Ponad to klauzula zawarta w powyższym przepisie ma charakter wyjątkowy stosowany w szczególnych sytuacjach.

Dlatego też, również w zakresie zarzuconej powodowi formy wypowiedzi należy uznać wypowiedzenie za uzasadnione.

Ponownie trzeba podkreślić, że niniejsza sprawa dotyczy pracownika zatrudnionego na stanowisku kierowniczym. W związku z tym tym bardziej należało oczekiwać od niego wyższych standardów postępowania niż od pracownika szeregowego.

W tym miejscu należy odnieść się także do zarzutu strony powodowej odnośnie braku przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego wobec powoda. W wyroku z dnia 19 kwietnia 2012 r. II PK 203/11 Sąd Najwyższy w sposób jednoznaczny przesądził o powyższej kwestii. Wskazano w nim bowiem, iż „możliwość rozwiązania umowy o pracę (...) z pracownikiem służby cywilnej bez potrzeby uprzedniego przeprowadzenia w stosunku do niego postępowania dyscyplinarnego winna jawić się jako oczywista, z tym tylko zastrzeżeniem, że wobec braku w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej uregulowań dotyczących rozwiązywania umów o pracę z takimi pracownikami, należałoby (w związku z art. 9 ust. 1 tej ustawy) stosować w regulacje zawarte w przepisach Kodeksu pracy (w tym przypadku art. 52 k.p.). Tym bardziej więc za uzasadnioną należy uznać tezę, iż naruszenie przez pracownika służby cywilnej obowiązków członka korpusu służby cywilnej daje podstawę do wypowiedzenia mu umowy o pracę na podstawie art. 32 § 1 k.p., które (co podkreślił już Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 sierpnia 2010 r., I PK 36/10) jest "zwykłym" sposobem rozwiązania umowy o pracę na czas nieokreślony”. „Do pracowników służby cywilnej stosuje się przepisy Kodeksu pracy dotyczące rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem, nawet wtedy, gdy przyczynę wypowiedzenia stanowi naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej (art. 9 ust. 1 w związku z art. 3 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505 ze zm.).” Dlatego też zarzut w tym zakresie podniesiony przez stronę powodową jest w sposób oczywisty bezzasadny.

Reasumując, Sąd uznał dokonane wobec powoda wypowiedzenie za uzasadnione i nie naruszające zasad dokonywania wypowiedzania w zakresie zarówno naruszenia norm prawnych jak i zasadności wypowiedzenia. Zdaniem Sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy niemożliwa byłaby dalsza współpraca z powodem co najmniej przełożonych S. O.. Jednoznacznie potwierdzili to zarówno J. S., który nie był bezpośrednio objęty wpisem, A. K., jak i Komendant (...) (...) w O.. Sugestywne są w tym aspekcie słowa J. S., który stwierdził, iż może się obawiać, że również on mógłby być objęty wpisem na blogu prowadzonym przez powoda (k. 213v „stąd też nie mogę mieć pełnego zaufania, że ja nie stanę się przedmiotem bloga”). Wskazano ponad to, że powód przede wszystkim nie zastosował drogi wewnętrznej wyjaśnienia nurtujących go problemów, w sposób jednoznacznie negatywny i pozbawiony szacunku opisał swoich przełożonych i współpracowników, insynuując szereg nadużyć nie znajdujących potwierdzenia w faktach. Dodatkowo rozpoczął prowadzenie bloga, co samo w sobie nie jest niedopuszczalne, nie mniej jednak jak wynika z zeznań świadków i pozwanego nadal znajdują się na nim wpisy obraźliwe dla pracowników (...) i samej tej instytucji.

Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd, w oparciu o art. 45 par. 1 k.p. orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98 k.p.c.

SSR Grażyna Giżewska- Rozmus